

Науковий керівник : к.ф.н., доц. Гнатковська О. М.

СИНТАКСИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ КАНДИДАТІВ У ПРЕЗИДЕНТИ США Д. ТРАМПА ТА ДЖ. БАЙДЕНА

Анотація. У статті досліджено промови кандидатів у президенти США Д. Трампа та Дж. Байдена на синтаксичному рівні. Матеріалом дослідження слугували тексти переможних промов кандидатів з метою з'ясування, які структурні та комунікативні типи речень вони вживають. Встановлено, що кандидати використовують більше простих речень для того, щоб кожен слухач мав можливість зрозуміти їх ідеї та плани.

Ключові слова: дискурс, просте речення, складне речення, складнопідрядне речення, складносурядне речення.

***Summary.** The article is devoted to the study of syntactic features of political speeches of presidential candidates D. Trump and J. Biden. To achieve this goal, the essence of the concept of political discourse in the context of linguistics is clarified, political speech as a genre of political discourse is considered and the syntactic features of political discourse are determined. The speeches of the presidential candidates D. Trump and J. Biden are analyzed as research material and the syntactic peculiarities of the political speech of these American politicians are revealed; the analysis of the prevailing structural types of sentences in speeches, which are simple and complex, and the communicative classification of sentences are carried out. Summarizing the above, we can note that, the speeches of presidential candidates J. Biden and D. Trump have specific features that help them interact with the audience and influence it. Each candidate's speech has its own features, which make them individual and unique personalities for voters. Analyzing the political discourse of presidential candidates, we found that the texts of speeches by D. Trump and J. Biden are dominated by simple sentences. Composite sentences are used less, but if we compare the*

use of composite sentences by the two candidates, J. Biden employs more composite sentences than D. Trump and usually these sentences are complex. And if we consider composite sentences in D. Trump's speeches, most of them are complex. According to the communicative classification, declarative sentences predominate, which allows the candidates to emphasize their plans or further actions.

Keywords: *complex sentences, compound sentences, discourse, simple sentences, stylistic devices.*

Сучасна лінгвістика все частіше досліджує питання в області дискурсу. Хоча поняття «дискурс» існує вже більше, ніж 2000 тисячі років у значенні «діалог», «міркування», як лінгвістичний термін останнє почало широко застосовуватись лише в 50-і рр. ХХ ст. Причиною цього стало опублікування статті американського лінгвіста З. Харріса «Аналіз дискурсу», що йменував так метод аналізу зв'язного мовлення, призначенням якого було виведення дескриптивної лінгвістики за рамки одного речення в даний момент часу і для співвіднесення мови та культури [9, с.8].

Оскільки З. Харріс одним із перших хто використав цей термін, він запропонував розуміти його зміст, як послідовність висловлень, відрізок тексту, який є більшим ніж речення [9, с. 284]. На даний час автором теорії дискурсу вважають Е. Бенвеніста. Саме він запропонував розрізнення тексту як безособово-об'єктивістської оповіді і дискурсу, як живого мовлення, що передбачає комунікативний контакт мовців і слухачів [5, с. 276].

Крім вищеперерахованих дослідників, до теми дискурсу зверталися ще багато інших науковців. Зокрема, М. Фуко, який під дискурсом розумів «вербальний семіотичний процес та соціально обумовлену організацію мови, своєрідну парадійсність, синтез «вже – сказаного» і «ніколи – не сказаного»» [11]. На думку І. Касавіна, «текст і дискурс – поняття, які перетинаються лише частково. Дискурс – це незакінчений живий текст, узятий в момент його безпосередньої включеності в акт комунікації, у ході його взаємодії з контекстом» [7, с. 28] «Те, що відрізняє дискурс, взагалі, від тексту, взагалі, відрізняє і філософське мислення від побутового» [7, с. 28]. Німецький вчений Ю. Габермас бачить у дискурсі «комунікацію особливого різновиду, специфічний

діалог, метою якого є неупереджений аналіз дійсності, очищений від суб'єктивізму дослідника»[цит. за 10, с. 152]. Ознайомившись із теоріями науковців, я дійшла висновку, що незважаючи на тривалий період дослідження вченими-лінгвістами теорії дискурсу, на даному етапі не існує загально визнаного підходу та універсального визначення поняття «дискурс». Дане поняття науковці визначають і як комунікативний процес, і як текст, і як систему, і як комунікативну подію. При цьому, хоча всі ці підходи базуються на різноманітних рисах та характеристиках, вони не виключають, а доповнюють один одного, розглядаючи аналізоване поняття з різних ракурсів.

Політичний дискурс – тематична мережа політичних текстів, об'єднаних однією темою, яка детермінує взаємозв'язок дискурсу з прагматичними, соціологічними, психологічними, культурними, лінгвістичними та іншими площинами [8, с. 36]. Оскільки сьогодні вивчення мовних особливостей політичних виступів головних лідерів різних країн викликає чималу зацікавленість у дослідників, у сфері лінгвістики також з'явилося чимало робіт, що присвячені даній проблемі. Нинішні лінгвісти досліджують особливості мови лідерів країн із різних позицій – риторичної, комунікативної, мовної особистості та інші.

Метою нашого дослідження є вивчення синтаксичних особливостей дискурсу промов кандидатів у президенти США Д. Трампа та Дж. Байдена.

Матеріалом для дослідження були промови Д. Трампа та Дж. Байдена 2016-2021 років розміщені в мережі Інтернет, а саме: «*Extract from Donald Trump's entire election victory speech*» [1], «*Joe Biden's victory speech*» [2].

Щоб розпочати дослідження промов на синтаксичному рівні, ми опрацювали класифікацію речень відповідно до їх структури та комунікативної спрямованості, і синтаксичні засоби [6].

Проведено аналіз переважаючих структурних типів речень у промовах Д. Трампа й Дж. Байдена, що бувають простими та складними. До прикладу, у переможній промові Д. Трампа, яка була опублікована у щоденній газеті «*The New York Times*» [1]. 10.11.2016 міститься 155 речень, з яких, простих речень – 103, складних – 52 (з них – 32 складносурядних, 20 – складнопідрядних).

100 простих речень у проаналізовані промові Д. Трампа є поширеними, наприклад:

«*He was not easy*»[1].

«*We have 22 Congressional Medal of Honor people*» [1].

Серед простих речень також виявлено 3 непоширених речень, наприклад:«*It is time*» [1].

32 речення у проаналізованій промові є складносурядними, а 20 – складнопідрядними.

«*I will harness the creative talents of our people, and we will call upon the best and brightest to leverage their tremendous talent for the benefit of all*»[1]. У реченнях такого типу є сполучний зв'язок.

У промові також зустрічаються складнопідрядні речення з підрядними означальними реченнями: «*We're going to rebuild our infrastructure, which will become, by the way, second to none*»[1].

«*First, I want to thank my parents, who I know are looking down on me right now*»[1].

В промовах використовуються типи підрядних додаткових речень. Прикладами таких речень є: «*I mean, she fought very hard*»[1].

«*To all Republicans and Democrats and independents across this nation, I say it is time for us to come together as one united people*»[1].

«*I pledge to every citizen of our land that I will be President for all of Americans, and this is so important to me*» [1].

Переможна промова Дж. Байдена, опублікована 07.11.2020 в газеті «*The Washington Post*» [2]. налічує 147 речень, з них простих – 86, складних – 61 (з яких 11 складносурядних, а 50 – складнопідрядних).

У промові Дж. Байдена немає непоширених речень.

Прості поширені речення у переможній промові Дж. Байдена є такі:

«*I see my buddy Tom, Senator Tom Carper, down there. Folks, the people of this nation have spoken*»[2].

«*I'll work with all my heart, with the confidence of the whole people, to win the confidence of all of you*»[2].

У промові Дж. Байдена є 11 складносурядних речень, наприклад, речення «*You've always had my back, and I'll have yours*»[2]; «*You're going to have one of your own in the White House, and Jill is*

going to make a great first lady» [2] є складносурядним.

«*And it goes like this: And he will raise you up on eagle's wings, bear you on the breath of dawn, and make you sign just like the sun and hold you in the palm of his hand»*[2].

У вищенаведених прикладах, частини складносурядних речень мають між собою сполучний зв'язок.

«*Folks, I'm a proud Democrat, but I will govern as an American president»* [2]. У цьому реченні сполучником «but» виражається сурядний протиставний зв'язок.

Також ця промова налічує 50 складнопідрядних речень, серед них для прикладу можна навести таке: «*But teaching isn't just what she does. It's who she is»* [2]. В цьому реченні, підрядні предикативні речення приєднується до головного за допомогою сполучників «what» та «who».

Як приклади обставинних підрядних речень можна взяти наступні конструкції: «*And especially those moments when this campaign was at its lowest ebb, the African American community stood up again for me»*[2].

Варто навести також приклад речення з підрядною порівняльною частиною: «*That in America, everyone should be given an opportunity to go as far as their dreams and God-given ability will take them»*[2].

У промові також зустрічаються підрядні означальні речення. Наприклад: «*And I believe that this is part of the mandate given to us from the American people»*[2].

Крім того, було здійснено аналіз речень за метою висловлювання. У переможній промові Д. Трампа найбільше зустрічається розповідних речень – 135. Ще на самому початку промови кандидат вживає окличні речення, яких у промові всього 3: «*Thank you! Thank you very much, everybody. Thank you very much!*» для того, аби привернути увагу виборців. І такий самий прийом використовує вкінці: «*It's been an amazing two-year period, and I love this country! Thank you! Thank you very much! Thank you to Mike Pence!*» [1] підсилення своєї промови, створення ілюзії емоційності та насиченості слів.

Д. Трамп використовує і метод «бесіди» (12 питальних речень), висловлюючись у формі «запитання-відповідь», для налагодження контакту між ним та людьми: «*Who is that?*»

Is that the mayor that showed up?;

Is that Rudy?;

He is ... that's right, how did you possibly guess?» [1]

Дж. Байден використовує менше питальних речень, у його переможній промові їх всього 3:

«And I think the governor's around and ... is that Ruth Ann?

What is the will of the people?

What is our mandate?» [2].

Переможна промова Дж. Байдена налічує 3 окличних речення: «*May God bless America, and may God protect our troops!*»[2]

« Thank you! Thank you!» [2]

Решта речень у переможній промові Дж. Байдена – 141 речення – розповідні. За допомогою розповідних речень Дж. Байден намагається переконливо донести свою думку, а відтак встановити довірливі відносини з громадянами.

Таким чином, можна зазначити, що Дж. Байден і Д. Трамп, будучи кандидатами у президенти, обидва використовують більше простих речень, Дж Байден – 59%, а Д. Трамп – 66%. Проте, промови Дж. Байдена містять більше складних речень (41%), тоді як у Д. Трампа – складних 34%. Це свідчить про те, що Д. Трамп, висловлюючись простими реченнями, намагається бути ближчим до простих людей, натомість Дж. Байден ймовірно хоче своїми промовами наблизитись до інтелігенції, оскільки він вживає багато складних речень.

Якщо говорити про комунікативну класифікацію речень, то у Д. Трампа найбільше розповідних речень – 87%, і лише 5% окличних, 8% питальних. У Дж. Байдена також переважають розповідні речення – 96%, питальні становлять – 2% і окличні також 2%. Таке співвідношення типів речень свідчить про те, що кандидати у президенти у переможних промовах акцентують свою увагу на своїх подальших діях, вживаючи розповідні речення.

Проаналізувавши дані промови можна сказати, що передусім треба оцінювати політичний дискурс на підставі ефективності промови: коли обговорюються великі та нелегкі справи, якщо спікер зворушує і веде слухача до чого хоче, то він не доб'ється мети, коли не володітиме досконало засобами, які мають значення для її досягнення.

Перспективи дослідження полягають у синтаксичному аналізі промов інших політичних діячів нашого часу та порівнянні їх синтаксичних особливостей із встановленими нами.

Література:

1. Donald Trump's Victory Speech: Transcript. The New York Times. 10.11.2016. URL: <https://www.nytimes.com/2016/11/10/us/politics/trump-speech-transcript.html>
2. Joe Biden's victory speech, annotated. Washington post. 11.07.2021. URL: <https://www.washingtonpost.com/politics/2020/11/07/annotated-biden-victory-speech/>
3. Remarks by President Biden in Address to a Joint Session of Congress. Whitehouse. 29.04.2021. URL: <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/speeches-remarks/2021/04/29/remarks-by-president-biden-in-address-to-a-joint-session-of-congress/>
4. Trump «Dismantled» US Immigration System: Homeland Security Chief. Ndtv. 02.03.2021. URL: <https://www.ndtv.com/world-news/trump-dismantled-us-immigration-system-homeland-security-chief-alejandro-mayorkas-2381604>
5. Бенвенист Э. Общая лингвистика. 3-е изд. Москва: Эдиториал УРСС, 2009. 448 с.
6. Берман І. М. Граматика англійської мови: Курс для самоосвіти. – М.: Вища. шк., 1994. – 288 с.
7. Касавин І. Т. Проблема и контекст. О природе философской рефлексии. Вопросы философии. 2004. №11. С. 19-32.
8. Кривенко С.-В. О. Семантична парадоксальність політичного дискурсу (теоретико-методологічний аналіз): дис. ... канд. політ. наук: 23.00.01. Львів. нац. ун-т ім. І. Франка. Львів, 2016. 216 с.
9. Курс лекцій з навчальної дисципліни «Дискурсивні студії» для підготовки докторів філософії денної форми навчання зі спеціальності 035 Філологія. Укладач доц. Т. В. Чрділелі; рецензент проф. К. Л. Сізова. Кременчук, 2019. 73 с. URL: http://www.kdu.edu.ua/new/PHD/LK_DS.pdf
10. Музаннар Л. М. Арабомовний політичний дискурс: характерні риси та специфіка. Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: серія «Філологія». Острог: Вид-во

- НаУОА, 2018. Вип. 2(70), червень. С. 151–155. URL: <https://eprints.oa.edu.ua/7723/1/42.pdf>
11. Фуко М. Археология знания. Санкт-Петербург: Гуманитарная академия, 2004. 416 с.
 12. Шевченко І. В. Дослідження понять «дискурс» і «текст» у сучасній лінгвістиці. Наукові записки Ніжинського державного університету ім. Миколи Гоголя. Сер.: Філологічні науки. 2014. Кн. 2. С. 284-287. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzfn_2014_2_59.
 13. Шейгал Е.И. Семиотика политического дискурса. Москва: Гнозис, 2004. 326 с.